

השבת של רבי נחמן מברסלב

תפ"ד

בס"ד

בבחינת הנחש שהסית את חוה באמרו להם: והייתם כאלקים וגוי' כמאמר רבותינו ז"ל, מה שבאמת היה להפך, כי על-ידי-זה אבדו גם מעלתם שהיה להם מקודם.

צדקה וחסד

(אוצר היראה - צדקה וגמילות חסדים, ני"ט)

❖ עיקר התעוררות השפע למעלה עד שתדך ממדרגה למדרגה עד למטה, עיקרו נעשה על-ידי הצדקה שכשם שבני אדם מרחמין זה על זה ומשפיע אחד לחברו ונותן לו צדקה, כמו כן מתעורר השפע למעלה ומשפיעים גם למעלה כל המדרגות העליונות, וכל צבא מעלה מזה לזה עד העולם התחתון.

❖ ועל-כן צריכין לתן צדקה קודם התפלה, כי התפלה השלמה שהוא בבחינת דבר ה', הוא שורש העליון של כל ההשפעות, ועל-כן צריכין לתן צדקה קודם התפלה, כדי שעל-ידי זה יהיה לו כח להמשיך ההשפעות למטה, וגמילת חסד גדולה יותר מן הצדקה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי על ידה מעורר ביותר השפע שתדך מדרגא לדרגא עד למטה.

❖ כי המשכת השפע מה שכל צבא מעלה מקבלים זה מזה וזה מזה עד השורש העליון, הכל נקרא בשם הלואה, בבחינת כל כוכביא לוין דא מן דא, וכמבואר בפנים. ועל כן על-ידי הלואה שמלוה לחברו בגמילת חסד, מעורר גם למעלה שגם כל צבא מעלה יהיו מלוין זה לזה, וכל אחד ישפיע לחברו עד שתדך השפע גם למטה לזה העולם; ועל-ידי זה הוא נעשה בבחינת המלוה הגדול - שהוא בחינת הבעל תפלה האמתי שזוכה לתפלה שלמה - שהוא בחינת דבר ה' שהוא שורש הכל, כי משם לוין ומקבלין השפעתם כל צבא מעלה ומטה (הלכות הלואה, הלכה ב').

מידות

(ספר המידות - "בראשית")

Ⓜ מי שיש לו צער גידול בנים, יקרא בכל יום מעשה בראשית. גם על-ידי הקריאה ניצול מעלילות של גולה (בנים ב', א').

Ⓜ לפעמים בניין הבית גורם לאשה שלא תלך, כשהעצים שבבניין אינם מונחים כסדר הניתן להם מששת ימי בראשית, ואז הבית נקרא הרוס אפילו בבנינו, וההרוס הזה בא ומזיק לאשה ואינה מולדת (בנים ב', ט').

Ⓜ לפי החידושי דאורייתא כן נתחדש חידושיך במעשה בראשית (חידושיך דאורייתא ב', ט').

Ⓜ מי שמזכה את הרבים, נעשה שותף לקדוש-ברוך-הוא במעשה בראשית (תשובה א', נ"ד).

בראשית ברא אלקים - סופי תיבות "אמת".

(אוצר היראה - אמת, ע"ו)

אמת הוא עיקר קיום העולם, כמו שכתוב: **בראשית ברא אלקים** סופי-תיבות "אמת" כמובא, כי חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת. וצריכין שייאיר האמת בכל חודש ובכל יום ויום ובכל שעה ושעה משתים-עשרה שעות היום והלילה. כי אף-על-פי שהאמת הוא אחד, אבל מצד שנוי המקבלים יש שנויים רבים בענין האמת, ואין האמת של אדם זה דומה לחברו, וכן אין שעה דומה לחברתה, כי זה האדם צריך להתגבר על-ידי האמת בתורה ועבודה, וזה צריך להרבות בצדקה וכו', וזה עוסק במצוה אחרת.

❖ וכן באדם אחד יש חילוקים רבים בין יום לחברו ובין שעה לחברתה, שבשעה זאת מתפלל ובשעה זאת עושה משא-ומתן ובשעה זאת אוכל או מדבר עם בני-אדם, וכיוצא בזה שארי שנויים רבים לאין מספר. והעיקר, שבכל שעה ושעה, בכל מה שעובר עליו ובכל מה שעוסק יהיה הכל באמת לאמתו כפי אותו העת והשעה וכפי אותו האדם. וכל זה אי אפשר לבאר, אך החפץ באמת, יבין מעצמו. והכלל, שאין שעה בעולם שלא יוכל להאיר לעצמו על-ידי האמת, אף אם החושך מסבב אותו כמו שמסבב, כי **אמת ה' לעולם**. וזה שבקש דוד: **הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלקי ישעי, אותך קויתי כל היום** דייקא, כי בכל שעות היום, מתחילתו ועד סופו, אני מקוה אליך שתדריכני באמתך ותלמדני, כי בודאי יש אמת בכל שעות היום שיאיר לו בכל שעה לצאת מחושך לאור גדול.

כי טוב העץ למאכל וכי תאוה היא לעניים ...

(אוצר היראה - אמונה, כ"ו)

חכמות חיזוניות של זה העולם שיש בהם מתיקות השכל, אבל הוא שלא להועיל אל התכלית הנצחי אדרבה מזיקים מאד, הם בבחינת אכילת עץ-הדעת ממש שגרם מיתה לכל העולם, כי חכמה דקדושה הוא עיקר החיות, בחינת **והחכמה תחיה** וגו', ושכליות חיזוניים הם מתוקים בתחילתם, ואחריתם דרכי מוות, בבחינת הנאמר בעץ-הדעת: **כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעניים** וגו'.

❖ וכל החכמות חיזוניות שמתפשטין בדורות הללו בעוונותינו הרבים הם נמשכין מזוהמת הנחש, והחכמים שלהם הם משוקעים בכל התאוות שבעולם, והחכמה שלהם בעצמה נמשכת גם-כן רק מתאוות; כי כמו שהם להוטים אחר כל תאוותם, כן יש להם תאוה רעה לחכמתם הרעה, רק שמטעין את בני-אדם לומר להם שעל-ידי החכמות שלהם יכולין לבוא אל התכלית הטוב לנצח, ושקר בפייהם, כי אדרבא על-ידי-זה נפרדין ונתרחקין ביותר מן התכלית האמת הנצחי, והם ממש

על-ידי צדקה זוכין לשלום רב. (לקוטי עצות - צדקה, י"ט)

תפילה

(לקוטי תפילות א', תפילה נ"ז)

... ותזכני ברחמיך הרבים להרבות בצדקה, ואזכה לפזר צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ועל-ידי זה יתרבה השלום בעולם. ונזכה לשלום בשלמות באמת, לשלום שיש לו פה ודיבור, שיהיה שלום בין אדם לחברו, וידברו יחד באהבה ושלום דברי אמת וצדק, ויעורר כל אחד את חברו לעבודתך וליראתך.

ותמהר ותחיש לגאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ותכניע ותשבר ותמגר ותכלה את שער של ארם נפילה אחר נפילה ויפלו ולא יקומו, המה יכרעו ויפלו ואנחנו נקום ונתעודד, וישכון ישראל בטח בדד. ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב.

ויקויים מקרא שכתוב: **שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך. ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.**

שיחות הר"ן

(שיחות הר"ן, ר"ט)

אחר שבא מלמברג, שחי אחר כך שתי שנים, היה מדבר בכל פעם הרבה מאמונה, והבנו מדבריו שכל דבוריו שמדבר כל כוונתו היה הכל בשביל להכניס אמונותינו האמתיות בלב כל אחד ואחד מישראל, והיה רגיל להזכיר כמה פעמים גודל עוצם נפלאות הטובה שעשה לנו משה רבנו עליו השלום, שנתן לנו את התורה ופתח בה (בראשית א-א): **בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, וגילה לנו האמונה הקדושה בלי שום חכמות וחקירות.**

וגינה [רבינו ז"ל] הרבה את ספרי המחקרים והפילוסופים, והתלוצץ מהם בכמה מיני ליצנות, וברר לעינינו שאינם יודעים כלום, והאריך בשיחות כאלו הרבה מאד בכמה וכמה מיני

סיפור

(השמטות, ל"ה)

מהצדיק רבי יצחק לייב הגדול, תלמיד רבינו ז"ל, שהיה מקודם בעל-מופת גדול, שהיה משתמש בקבלה מעשית והיה מפורסם גדול בעולם, ושמע הרב הצדיק רבי נחום מטשארנאביל, ונסע בדרכו דרך הרב ר' יצחק לייב הנ"ל, והפילו לירידה גדולה. ותכף נסע רבינו ז"ל להדרך הזה, ועבר על יד ר' יצחק לייב הנ"ל. ואמר רבינו ז"ל לעצמו: **האם זו חכמה להפיל אדם לירידה? להעלות אדם מירידה, זוהי חכמה!**

והשתטח הרב ר' יצחק לייב הנ"ל לפני רבינו ז"ל שיקרבו, וקרבו רבינו ז"ל, בתנאי שלא יעשה עוד מופתים, ושכל השנה הזאת יסע אתו למקומות שהיה נוסע ומראה מופתים, ויאמר שהוא אינו רבי. וכן עשה, ותמיד הראה רק על רבינו שהוא רבי.

ופעם אחת, היה רבינו ז"ל בדרך, והגיע עת המנחה ולא היה מים, והיה מצטער מזה. ענה הרב ר' יצחק לייב לרבינו ז"ל, שיתן לו רשות ויעשה עיגול עם המטה שלו ויהיה מעיין מים, ונתן לו רשות ועשה מעיין, וטבל עצמו רבינו ז"ל, ורצה הוא גם-כן לטבול. אמר לו רבינו ז"ל: **זו נישט! (אתה לא).**

חיי מוהר"ן

(תקע"ג)

אמר המעתיק: שמעתי שבשעה שאמר רבינו זכרונו לברכה מאמר נכספתי מאד להמשיך העולם על העשיה וכו' והפליג אז בשבח עסק התורה, כמבואר בהשיחות, שאחר הספורי-מעשיות סימן י"ט, שאל לו הרב רבי נתן, זכרונו לברכה: **ואם אחד הוא בעל עבירה ממש רחמנא לצלן? השיב לו רבינו, זכרונו לברכה: וכי אתה יודע גודל מעלת התורה הקדושה, הלא עסק התורה הוא גדול במעלה משמירת הברית. כי ברית ביסוד ואורייתא בתפארת (עיין בתקונים, בסוף תיקונא תליתאה).**

שבת שלום



אחים יקרים

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת חזפים"
תרגמו נג' בעין יפה, למען קיום העלון.
גבל סניפי חזוואר, חשבון 7-2255-89

לשונות של חכמה אמתית נפלאה ונוראה, אשר כל דיבור ודיבור היה מתוק מדבש ונפת צופים, וכנס בעומק הלב לכל אחד ואחד.

וכבר כתבנו מהם הרבה, כאשר כבר נדפסו קצתם, אבל עדיין לא נכתב חלק אלף מהם; וגם אי אפשר לבאר תמונת הדיבור הקדוש והנורא הנעים והמתוק בתכלית הנעימות שיצא מפיו הקדוש, בקדושה ובטהרה באימה וביראה ברתת וזיע, שהיה לו כל מין חן שבעולם, כאשר יעידון ויגידון כל מי שזכה לדבר עמו, אפילו במילי דעלמא וכפי המובן מדבריו בסוף בשתי השנים הנ"ל שחי אחר שבא מלמברג, שכל דבוריו - הן במילי דעלמא הן בדברי תורה - הכל כאשר לכל כדי להכניס אמונה בעולם, שהוא יסוד כל התורה והמצוות, כמו שכתוב (תהלים קיט-פ): **כל מצוותיך אמונה.**



מכתב

(מספר אבי הנחל - ט"ז)

ב"ה, ג' כסלו תשכ"א. טבריא.
כשאדם בא לאיזה נסיון, ידע כשיעמוד בזה הנסיון, שהקדוש ברוך הוא יעשה לו נס.
לבי הנעים, הדגול ובעל עין חדה, עמוקה ורחבה לבחון ולתפוס, מי הוא המלך האמת על ישראל עכשיו ולכל דורות הבאים, המבער כל השקר ורוח הטומאה של נביאי השקר, והדעות הזרות והסרוחות והמטונפות של חכמי הטבע, המלאים קיא צואה יותר מבית כיסא. ואין סרחון וריח רע גרוע מהם בעולם. שלום וחיים אמתיים לאורך ימים.
כל מה שנתרבים יותר הנפשות הבאים אל הצדיק לקבל אורו, נתמעט ונתבטל יותר ההבל הרע אשר נעשה על הארץ, שהם הקושיות של האפיקורסים, מחמת שרואים צדיק ורע לו רשע וטוב לו.
ל.